

Velký doktor Kakimon Persimon

Velký doktor Kakimon Persimon

Pohádkový příběh o šlechtěném Kakimonovi a princezně Klaudii

„Princezna Klaudie je nemocná?!“ vykřikl Kakimon Persimon. „Rodino, připrav se na cestu, jedeme do Prahy!“

Takhle začalo putování našeho milého Kakimona Persimona do české země. Že nevíte, kdo je Kakimon Persimon? A že neznáte ani jeho proslulou rodinu? Tak tedy pěkně od začátku.

Kakimon Persimon je dobrosrdečný a statečný šlechtic španělského království. Vyrůstal ve Valencii, překrásné to krajině provoněné sluncem. Odtud pochází i jeho početná rodina. Mami-Kaki, Táta-Kakimon, Kaki-babí a mnoho kaki-tet a kaki-strýčků, sester a bratrů a patří k nim i další kaki-příbuzní z Číny a Japonska! Kakimon Persimon je nejstarší z bratrů, má nejvřelejší srdce a nejbaňatější břicho. Když Kakimon zasedne k obědu, dlouho nevstane od stolu, spořádá tolik jídla, co by stačilo pro celou vesnici!

Ale jídlo není pro Kakimona Persimona zdaleka tak důležité jako jeho velké poslání. Kakimon věří, že může léčit, uzdravovat, a kurýrovat.

Ano, Kakimon Persimon vždycky toužil být doktorem a rozhodl se, že to dokáže. Jen tak sám od sebe a hned teď! Jaképak zdržování se studiem knih! Neváhá ani minutu a vydává se na cestu třeba tisíc mil daleko, aby někoho zachránil. Kakimon moc rád zachraňuje. Opravdu. Jednou se takhle rozhodl léčit uhnaného závodního koně. Kůň byl celý uhřátý a několik dní si stěžoval na bolavé nohy. Kakimon mu mazal kolena a kopyta kostivalovou masťou, dával mu teplé i studené zábaly a nakonec ho zkoušel krmit cibulí. Koni z té cibule začaly slzet oči. *„Na, vem si bonbónek, koníčku, a už neplakej“* utěšoval koně Kakimon a podával mu plnou dlaň svých kaki-bonbónů. - Aha! Vy neznáte Kakimonovy bonbóny?!

To jsou takové malé kuličky, kterých má Kakimon pořád plné kapsy. Také všichni ostatní z kaki-rodiny nosí kaki-kuličky stále u sebe a rozdávají je hodným dětem. Děti jsou po nich veselé a skotačivé. A opravdu. I nemocný kůň po kaki-bonbónu najednou pookřál. Vesele zařehotal a dal se do běhu. Kakimon se nestačil divit a pochvalně se pohládl po břiše: *„No tohle, Kakimone Persimone!“* řekl sám sobě, *„Kdo by věřil, že cibule má takový účinek!“*

Úspěšná léčba koně dodala Kakimonovi odvahy. „Vidím, že medicína je opravdu mým posláním. Ode dneška budu léčit lidi!“ oznámil Kakimon rodině při večeři. „*A co by ne, Persimonku,*“ povzbuzuje Kakimona kaki-babí, „*máš talent a zlaté ruce!*“ „A taky hodně vitamínů!“, podotýká kaki-děd. „Jen si vzpomeň, Kakimone, co jsem ti o léčivé moci kaki-vitamínů vyprávěl...“ Ale kaki-dědův hlas zaniká ve velkém rodinném hlaholu. „Jen jdi léčit lidi, synku!“, huláká kaki-strýc a ostatní členové kaki-rodiny se přidávají a jeden přes druhého vykřikují, poplácávají Kakiho po pupku a už mu připravují oranžový cestovní plášť. „Kakimone, můžu s tebou?“, ptá se nejmladší bratříček Kaki-Chico. A celá rodina jednohlasně odpovídá: „A co my? Jdeme taky! Jdeme všichni!“

A tak se velká kaki-rodina vydává na putování Evropou až do Čech. Pravda, ze začátku to neměli lehké. Představte si, všude kam kaki přišli, tam si je pletli s rajčaty! To byla opravdu velká urážka pro vyšlechtěné kaki! „Nejsme žádná přihlouplá zelenina do omáčky!“, durdí se Kakiho sestra Kaki-Carmen. „Ani na pizzu!“ zlobí se malý Kaki-Chico. „Do boje s bídnými tomaty!“, zavelí Kakimon Persimon a ze svého oranžového pláště vytáhne prak. I ostatní členové rodiny bojují. Čím? Přeci kaki-kuličkami! Těmi pálí po rajčatech hlava nehlava. Ale vraťme se ke Kakimonovi a jeho uzdravování.

„Krásná Claudie, princezna z pražského hradu je nemocná? Já ji vyléčím!“, prohlásil Kakimon na začátku cesty a prohlásil to i před českým králem Karlem IV., který toho času v Praze panoval. **„Vítám tě, doktore Kakimone Persimone. Doufám, že mojí dceři dokážeš pomoci! Je bledá a hubená, chci znovu slyšet její smích,“** dodal král a zavedl Kakimona do komnat princezny Klaudie.

Když Kakimon spatřil princeznu, zvolal: „Vždyť je úplně bledá a hubená!“ **„Ano, doktore Kakimone, ale stále krásná, že?“** pravil král přísně. „Ano, to je“, řekl Kakimon a při pohledu na princeznu se notně začervenal. A pak promluvila princezna... „Tak přeci už začněte s léčbou, pane doktore, jste dnes už desátý lékař a já bych si ráda odpočinula...“ Kakimon přestal na princeznu zírat a vytáhl ze svého kufříku lahvičku rybího tuku a opět cibuli („Když zabrala na koně, co by nepomohla princezně!“ řekl si Kakimon). „Doufala jsem, že používáte modernější metody, pane Kikimone“, odfrkla princezna pohrdavě při pohledu na cibuli. To Kakimona dopálilo. „Jsem Kakimon Persimon ze španělské Valencie a...“ „Ano, ano, tak přijďte raději zítra“, zívla princezna, „jsem velice unavená“.

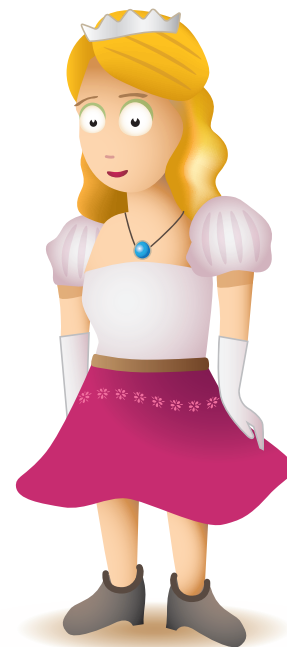
Kakimon se neohrabaně poklonil a vykutálel se z komnaty pryč. Velmi posmutněl. Už věděl, že léčit lidi není tak lehké a mrzelo ho, že princezna považuje jeho metody za neúčinné. „Musím na ni jinak, porad' mi, sestřičko“, obrátil se Kakimon na Kaki-Carmen. Kaki-Carmen se vesele zatočila a rozvlnila lадnými pohyby. *„Ta vyhublá princezna by měla poznat něco ze španělských kouzel“; odpověděla Kaki-Carmen. „Zapívej jí, Kakimone, předved' flamenco, tomu žádná žena neodolá! Jsi přeci tak výborný tanečník.“*

Kakimon hned pookřál a nemohl se dočkat druhého dne. Ráno vyběhl na pražský hrad svižně jako kdyby neměl žádné břicho. A k princezně do komnaty málem vtrhl jako loupežník. „Co se děje, doktore Kikimone!“ vykřikla ustrašeně princezna a málem volala stráže. „Smím prosit?“, napřáhl ruku Kakimon a zaujal šarmatní postoj. Princezna byla tak překvapená, že ani neodporovala. Vstala z postele a poslušně čekala, co se bude dít. Kakimon Persimon nejprve otevřel okno. „Pouštíte na mě slunce?“ ptala se princezna. „Ano“, řekl Kakimon, „ale to není všechno“: Kakimon Persimon tleskl do dlaní a ze dvora se ozvaly libé tóny. To Kakimonova rodina přišla svému synovi udělat hudební doprovod. Kakimon tleskl několikrát znovu a vzhůru k oknům stoupal svižný rytmus španělských kytar.

Kakimon popadl princeznu a zatočil ji v kole. Byla lehká jako pápěří a Kakimon ji zdvihal vysoko do vzduchu a točil s ní nad hlavou. Princezna si připadala si jako když létá a za chvíli se už musela smát a výskat radostí. Bylo jí sladce a do tváří se jí vlila krev. Vypadala teď mnohem zdravěji a Kakimona to tak potěšilo, že se roztočil v nejdivočejším víru tance.

A v tom se to stalo! Kakimonovi začaly najednou z kapes létat kaki-kuličky a vířily kolem dokola. Sypaly se všude, kutálely se Kakimonovi a princezně pod nohama a pak už stačil jenom krok a oba tanečníci se váleli na zemi. „Odpusťte, princezno,“ omlouval se udýchaně Kakimon, „doufám, že jste si nevyvrkla kotník!“ **„NO, tohle!“** zvolala princezna **„přijdete mě léčit a nakonec mi ještě polámete nohy!“** durdila se princezna a chtěla se urazit. Ale když se podívala na nešťastného Kakimona a uvědomila si, jak tam oba leží na hromadě, upřímně se rozesmála. **„PO čem jsme to vlastně uklouzli, pane doktore??“** ptala se zvědavě. „To jsou jen sladké bonbóny pro děti“, řekl Kakimon a začal kuličky sbírat. Princezna si hned jednu strčila do pusy. **„To je dobrota! Dejte mi ještě, cítím se po nich báječně!“** řekla dychtivě princezna a spolkla celou hrst kaki-kuliček. Bylo to neuvěřitelné. Princezna se teď sama od sebe roztančila po komnatě, tleskala a vydupávala flamenco jako pravá španělka...”

„Jako kdyby jste do mě vlil sílu moře, doktore Kikimone! Dejte mi další, prosím.“ A tak Kakimon Persimon začal princezně Klaudii podávat své vitamínové kaki-kuličky jako medicínu. A princezna byla stále zářivější a krásnější a nakonec úplně zdravá.

„Kaki-kuličky jsou léčivé! Proč mě to nenapadlo dřív!“, tloukl se do čela Kakimon, a najednou se rozvzpomněl na to, co mu vyprávěl jeho kaki-děd. *„Vždyť už jako malé kaki jsem od kaki-děda slyšával, že kaki ovoce obsahuje velké množství vitamínů! (A, vlákniny, fosforu a magnézia) Proto se princezna uzdravila, vždyť kaki působí jako obrana proti všem nemocem!“* Kakimon běží s kaki-kuličkami za králem a huláká na celé kolo: *„Králi Karle, slyšte, kaki pomáhá při stresu, nervozitě a únavě i při srdečních problémech, zmírňuje svalové potíže a podporuje zdravé a silné kosti!“* Král Karel tiskne Kakimonovi ruku a hledí spokojeně na zdravou princeznu. „Doktore Kakimone Persimone, uděluji vám tímto královské vyznamenání za uzdravení princezny Klaudie! Běžte, prosím, do našich měst a vsí a uzdravujte lidi. A ještě dnes se o vašich schopnostech dozvědí všichni pražané.“

A jak král řekl, tak se i stalo. Toho dne dal král z hradeb pražského hradu vyroubit: “Českému lidu se na vědomost dává, že sám král Václav spolu s věhlasným doktorem Kakimonem Persimonem doporučuje všem lahodné kaki ovoce. A to starým i mladým, ženám i dětem ku zdravému růstu a celkovému prospívání. Kaki vrátí vašemu tělu sílu a ochrání ho před různými neduhy a churavěním zvláště pak v tuhé zimě. Lidé, na příkaz krále Karla, jezte kaki!”

A tak díky Kakimonovi Persimonovi je od těch dob kaki v české zemi známé a velmi oblíbené svojí výtečnou chutí a vůní. Ten, kdo ho ochutná se rozesměje a roztančí tak živě a plameně, jako se tančí ve španělské zemi. A co je nejlepší – nikdo si už kaki neplete s rajčaty

*text: Eva Marta Čechová
ilustrace: Pavel Novák
Vytvořilo Relative PR ve spolupráci s Anecoop Praha
www.nejlepsikaki.cz*